

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30
00164 Roma – Italia

Tel. (39) 06 661 3061
Fax (39) 06 666 3831
e-mail: cmcuria@cmglobal.org

Do Rodziny Wincentyńskiej

Rzym, 13 maja 2009

Drodzy bracia i siostry,

*Niech łaska i pokój Pana Naszego Jezusa Chrystusa
wypełnią wasze serca teraz i zawsze*

Tak jak usłyszeliśmy to głoszone w okresie Wielkanocy, jesteśmy ludźmi zmartwychwstania a Alleluja to na nasza pieśń!

Piszę dzisiaj do was by ogłosić oficjalnie rozpoczęcie naszego Roku Jubileuszowego, w którym będziemy, jako Rodzina Wincentyńska, obchodzić rocznice śmierci i zmartwychwstania naszych założycieli Świętego Wincentego a Paulo i świętej Ludwiki de Marillac. Robimy to hasłem „Miłosierdzie i Misja”. Misja jest ogniskiem, wokół którego chcemy skupić tegoroczne obchody zaczynające się 27 września 2009 i trwające aż do 27 września 2010. Nasza misja, by głosić ewangelię i służyć ubogim jest, jak zawsze, umotywowana Bożą miłością, którą przekładamy na udzielanie miłosierdzia, bezpośredni kontakt i miłość do ubogich.

Świętujemy nasz przeszłość dziękując Bogu za cudowne przykłady miłości jakich udzielił nam przez świętego Wincentego i świętą Ludwikę. Kiedy mówimy o misji w trakcie Roku Jubileuszowego i głęboko rozważamy jej wzajemną relację z miłosierdziem, to robimy to w sposób w jaki Wincenty i Ludwika robili to z innymi. Chcemy skupić się na partnerstwie jakie istniało między Wincentem i Ludwiką i innymi, którzy realizowali misję. Oprócz obchodów śmierci i zmartwychwstania Wincentego i Ludwiki, obchodzimy także śmierć i zmartwychwstanie bliskiego towarzysza, pierwszego towarzysza świętego Wincentego a Paulo, Mr. Portail, który także zmarł w tym samym 1660 roku.

Wszyscy oni byli zaangażowani w misję miłości. Związała ich miłość – głęboka miłość do Boga i głęboka miłość do ubogich. Swoją misję prowadzili z pasją tak głęboką, że nadal odczuwa ją i żyje nią Rodzina Wincentyńska w całym świecie oczywiście w sposób jakiego ani Wincenty, ani Ludwika, ani nawet Mr. Portail nie mogli sobie wyobrazić. A by pokazać przykład trwania tej misji – jest jeszcze jedna rocznica, którą obchodzić będziemy w tym roku – 150 rocznica śmierci świętego Justyna de Jacobis, wielkiego misjonarza obecnej Erytrei i Etiopii.

Koncepcję partnerstwa lepiej można przetłumaczyć jako towarzystwo. Takie znaczenie mamy nadzieję odnieść do wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej jako, że współpracujemy wzajemnie w naszej ewangelizacji i służbie ubogim. Wydaje się, że towarzystwo to jest dokładnie to czego Wincenty i Ludwika i inni doświadczali prowadząc swoją misję. To koleżeństwo w prosty sposób wykracza poza relacje w pracy. To jest relacja na całe życie, która obejmuje wspólną misję posługi ubogim.

Ostatnio, na spotkaniu Rodziny Wincentyńskiej w Niemczech, jej corocznym spotkaniu MEGVIS, pokazano ciekawą prezentację na temat analizy niemieckiej rzeczywistości. Jako Rodzina Wincentyńska zadaliśmy sobie pytanie – co, jako Rodzina Wincentyńska, robimy by stawić czoła tej rzeczywistości? Myślę, że jest to pytanie, które musimy sobie zadać w odniesieniu do naszej misji. Chcemy, aby nasza misja była wiecznie nowa i wiecznie kreatywna by odpowiadać na potrzeby ubogich gdziekolwiek mogą oni być. I chcemy robić to w tym sensie koleżeństwa, że robimy to jeden z drugim.

Jesteśmy, jak powiedziałby to św. Paweł „wszystkim dla ludzi”, ponieważ rzeczywistością jaką spotykamy dzisiaj w wielu miejscach świata są ludzie oddzieleni od tradycyjnej koncepcji Kościoła, ludzie, którzy nieświadomi są aktywnej obecności Boga w ich życiu w i przez sakramenty. Przez naszą misję, musimy w jakiś sposób być wśród nich obecni. Jak powiedział Jezus, że nie przyszedł leczyć zdrowych. Lecz grzeszników i odrzuconych. Przyszedł by szukać tej jednej owcy, która oddzieliła się od pozostałych dziewięćdziesięciu dziewięciu. Ta zagubiona owca to ci, których jako członkowie Rodziny Wincentyńskiej jesteśmy powołani by dotrzeć, by być obecni przy nich, nie czekać na nich aż przyjdą do nas, ale aby ruszyć się i wyjść do nich. Oto dzisiejsza koncepcja misji umotywowanej miłosierdziem.

Aby lepiej uhonorować świętego Wincentego w roku 350 rocznicy, myślę, że ważne jest by poznać lepiej jego towarzyszy, św. Ludwikę, Mr. Portail'a i innych, którzy dzieli wspólne dziedzictwo. I to jest dokładnie to, co chcemy osiągnąć rozpoczynając nasz Rok Jubileuszowy by pogłębić naszą wiedzę przede wszystkim o świętej Ludwice, jako wzajemnej towarzysze Wincentego w miłosierdziu i misji wobec ubogich.

Chciałbym przedstawić wam niektóre z licznych działań jakie zostały zaplanowane na poziomie międzynarodowym. Różne komitety zorganizowały działania, które mają pomóc nam w dobrym celebrowaniu, prezentacji i dawaniu świadectwa o naszym dziedzictwie przed światem, w którym dzisiaj żyjemy. **Komitet Dziedzictwa** rozesłał co miesiąc wszystkim członkom Rodziny Wincentyńskiej na świecie tematy rozważań, które mają pomóc nam w pogłębieniu naszej duchowości (*Patrz załącznik 1*). **Komitet Projektów** zdecydował o projekcie, który my jako liderzy Rodziny Wincentyńskiej zaaprobowaliśmy – projekcie, który będzie pilotażowym służącym ubogim na Haiti, najbiedniejszym kraju zachodniej półkuli - projekcie opartym na mikro-kredytach; projekcie, który jak mamy nadzieję, pomoże zaangażować do uczestnictwa wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej w konkretny sposób. To jest projekt, przez który możemy złączyć się realiami ubogich na Haiti, poznać rzeczywistość ludzi i przez ludzi

ubogich i pomóc wesprzeć ich codzienność w konkretny sposób, nie tylko przez pomoc finansową, ale także naszym słowem, wsparciem i solidarnością. (*Patrz załącznik nr 2*). **Komitet Obchodów** przygotował dla nas dwie uroczystości. Jedna odbędzie się w wigilię rocznicy śmierci św. Ludwika de Marillac w katedrze Notre Dame w Paryżu. Kardynał André Vingt-Trois, Arcybiskup Paryża napisał w liście z 24 kwietnia 2009: „Zapraszam was (Rodzinę Wincentyńską) z radością do katedry Notre Dame na Mszę św. ku czci Świętej Ludwika de Marillac o godz. 18:30, 14 marca 2010”. Następnego dnia, w uroczystość Świętej Ludwika będziemy sprawować Eucharystię przy rue du Bac. A 25 września wspólnie z braćmi i siostrami z Rodziny Wincentyńskiej będziemy świętować w Bazylice Świętego Piotra w Rzymie uroczystość Świętego Wincentego a Paulo. Więcej informacji na temat tych obchodów wkrótce. (*Patrz załącznik nr 3*). Komitet Sekretariatu przygotował mały album poświęcony życiu Wincentego i Ludwika oraz kilku przykładom jak charyzmat trwa dzisiaj.

Te różnorodne działania różnych Komitetów są nadzorowane przez **Komitet Wykonawczy**, który odpowiada bezpośrednio przed liderami gałęzi Rodziny Wincentyńskiej. Nad aspektem finansowym pracuje **Komitet Finansowy**. (Więcej szczegółów można znaleźć w „Minutach” z ostatniego spotkania liderów Rodziny Wincentyńskiej w styczniu w Madrycie, które można pobrać w formacie [PDF](#) (po angielsku) ze strony Famvin.org/en lub przeczytać streszczenie on-line artykułu pt: [„Minutes of 15th meeting of international heads of the Vincentian Family”](#) z 3 kwietnia 2009).

Mamy nadzieję że tymi działaniami na międzynarodowym poziomie pobudzimy kreatywność członków Rodziny Wincentyńskiej z całego świata. Działania te pomogą nam myśleć globalnie, i zachęcą do działania lokalnie. Dla przykładu, zachęciliśmy prowincje włoskie, Erytrei i Etiopii do obchodzenia na poziomie lokalnym 150ej rocznicy wielkiego misjonarza Justyna de Jacobis. Podobne wydarzenia mogą mieć miejsce w ogólności Rodziny Wincentyńskiej. Chcielibyśmy wiedzieć o tych działaniach i dlatego w witrynie Famvin.org otworzyliśmy okno [„Rocznica”](#), w którym możecie ogłaszać swoje działania podejmowane na poziomie lokalnym, pomagając nam wszystkim obchodzić, medytować i pogłębiać naszą wędrówkę z Wincentym i Ludwiką w okresie Jubileuszu.

Tak jak motywem obchodów uroczystości Świętego Wincentego a Paulo przez ostatnie dwa lata, tak przy okazji 350ej Rocznicy chcemy kontynuować temat Zmiany Systemowej – temat, który w pewnym sensie spotkał się z wielką uwagą i pewną reakcją niektórych ze względu na swoje zbieżności z innymi ideologiami, co nie było naszą intencją. Naszym zamiarem jest używać tego współczesnego wyrażenia socjologicznego jako konkretnego sposobu pomocy nam samym by być agentami transformacji poprzez dar jaki Bóg dał nam, który charakteryzuje kim jesteśmy, a mianowicie agentami miłosierdzia. Nasza nadzieja to, promocja miłosierdzia, które nie jest „rozdawnicze” ale „wspierające”. Wspólnie z ubogimi, z ich perspektywy, możemy pracować i ewangelizować w sposób, który uczyni świat lepszym miejscem do życia.

Zachęcamy was wszystkich do pogłębiania wiedzy na temat tej prostej koncepcji, który czasami komplikujemy, koncepcji, która jest zgłębiana na różnych warsztatach w całym świecie. Choćby warsztaty w Meksyku, które mieliśmy dla liderów Wincentyńskich, po których będą miały miejsce warsztaty w czerwcu w Brazylii, w lipcu w Kamerunie, dla całej Afryki i Madagaskaru i w przyszłym roku w Tajlandii dla całej Azji i Oceanii. W kolejnych latach przeprowadzimy podobne warsztaty w Europie i Stanach Zjednoczonych, warsztaty, które pomagają liderom Wincentyńskim poznać metodologię zmiany systemowej i wdrożyć ją w czyn wspólnie z ubogimi, którym służymy na całym świecie.

Teraz kończę nową modlitwą na Rok Jubileuszowy, rok miłosierdzia i misji. Mam nadzieję, że ten sam duch, który wypełnił serca Wincentego i Ludwiki i ich towarzyszy wypełni także nasze serca, gdy będziemy kontynuować dawać świadectwo i służyć naszym panom i władcom – ubogim.

Panie Boże Wszchemogący, Ojczy ubogich, dałeś nam łaskę celebrowania tego roku 350-iej rocznicy śmierci św. Wincentego i św. Ludwiki. Dziękujemy ci za tą bezgraniczną łaskę. Przez ich orędownictwo spraw, że pozwolimy dać się odmienić przez Ducha, którego im dałeś. Duch Miłosierdzia niech tak wypełni nasze serca i umysły, że nasza miłość do braci sióstr, zmarginalizowanych i odrzuconych przez społeczeństwo będzie łagodna, wrażliwa, czuła, pobudzająca i pomysłowa aż do nieskończoności.

Daj nam odkryć na nowo śmiałość Wincentego i Ludwiki, pilność i słodycz wiecznie nowej miłości do ubogich, które pomogą prawdziwie zmienić ich życie.

Pomóż nam uczynić naszą wiarę silną i pokorną w świecie, który wydaje się daleki od Ciebie, ale który tak bardzo Ciebie pragnie. Daj nam stać się znakiem nadziei dla wielu tak, jak Wincenty i Ludwika byli towarzyszami w życiu.

Daj nam, abyśmy w obliczu trudności nie wycofali się ale byli gotowi ubrudzić nasze ręce dla dobra ubogich, naszych panów. Pomóż nam uczyć się od nich jak zostać prawdziwymi synami i córkami, godnymi dziedzicami charyzmatu jakim obdarzyłeś Wincentego i Ludwikę dla dobra Kościoła i całej ludzkości.

Niech ten rok jubileuszowy będzie dla całej naszej Rodziny Wincentyńskiej rokiem łaski i nawrócenia, a dla tych, których kochamy rokiem licznych błogosławieństw. Amen.

Wasz brat w Świętym Wincentym,

G. Gregory Gay, C.M.
Przełożony Generalny

Załącznik nr 1

Komitet Dziedzictwa

Komitet Dziedzictwa zdecydował by dotrzeć do każdego pojedynczego członka Rodziny Wincentyńskiej zamiast sponsorować międzynarodowe sympozjum. Pojawi się dwanaście krótkich rozważań (jedno na każdy miesiąc roku jubileuszowego), które będą dostępne w internecie razem ze wskazówkami i propozycjami do wykorzystania. Ten proces będzie w pełni zależny od lokalnej inicjatywy i kreatywności.

Nasz cel. Mamy nadzieję dotrzeć do każdego członka Rodziny Wincentyńskiej na całym świecie. To jest zwyczajna wizja. Mamy nadzieję, że członkowie Rodziny Wincentyńskiej w ciągu Roku Jubileuszowego będą spotykać się raz w miesiącu by pogłębić Charyzmat, który dzielimy, by poznać się lepiej i by zbudować więzy przyjaźni i współpracy. Naszym najgłębszym zamiarem jest aby ludzie, do których posługi jesteśmy posłani i współpracownicy, z którymi pracujemy ramię w ramię będą integralną częścią naszych obchodów. Naszym zamiarem jest, robiąc to lokalnie, aby świat mógł poznać przy pomocy tysięcy małych (lub nawet wielkich) wyrażań i wydarzeń, że święty Wincenty i święta Ludwika uczyli nas jak kochać bliźniego.

Środki. Dwanaście krótkich rozważań ustanowi tematy na każdy miesiąc Roku Jubileuszowego. Ich celem jest pogłębić nasze uznanie i umiłowanie powołania oraz celebrowanie charyzmatu z ludźmi, którym posługujemy i ludźmi, z którymi służymy. Zakładamy, że stanie się to przez dzielenie się z tymi, którzy razem przyjdą, ponieważ charyzmat nie jest przenoszony na papierze ale w życiu członków Rodziny Wincentyńskiej. Rozważania nakierowane są na dzielenie się rozumieniem, doświadczeniem, nadziejami i działaniem.

Nasze działania mogą być nie tylko w imieniu ubogich ale także wraz z ubogimi, abyśmy i my i oni poczuli, że jesteśmy członkami jednej rodziny, rodziny zgromadzonej przez miłość Bożą. Możemy myśleć o siedzeniu z nimi przy jednym stole, przy uczcie dla nich (*une verre d'amitié*), zapraszając ich do podzielenia się z nami ich doświadczeniem Wincentego i Ludwika, lub jeśli jesteśmy w szkołach, zaraszając grono pedagogiczne, personel i uczniów/studentów do włączenia się do naszych rozważań i działań. To samo dotyczy gdy jesteś formatorami.

Dwanaście tematów to:

- 1. Nasze powody do sławienia dzisiaj świętego Wincentego i świętej Ludwiki - ponowne odkrywanie ich dynamizmu i napelniania się ich Duchem.**
- 2. Rola zagłębienia się i oddania w Rodzinie Wincentyńskiej.**
- 3. Duch świętego Wincentego.**
- 4. Duch św. Ludwika.**
- 5. Kim jest Jezus dla świętego Wincentego?**
- 6. Kim jest Jezus dla świętej Ludwiki?**
- 7. Służba ubogim.**
- 8. Ewangelizacja ubogich.**
- 9. Różne formy ubóstwa.**
- 10. Świętowanie 350ej Rocznicy z ubogimi.**
- 11. W jaki sposób charyzmat świętego Wincentego i świętej Ludwiki jest podtrzymywany w różnych gałęziach Rodziny Wincentyńskiej.**
- 12. Współpraca świętego Wincentego i świętej Ludwiki przy posłudze ubogim.**

Ten proces wymagać będzie opracowania i dystrybucji dwunastu rozważań z pośrednictwem Famvin.org w oficjalnych językach (angielski, francuski, hiszpański i dodatkowo polski, portugalski i włoski). Prosimy członków Rodziny Wincentyńskiej z każdej strefie językowej do poszukania w rozważań w swoim języku, jeżeli taka będzie potrzeba. Każdy kraj lub grupa językowa może kopiować je i przerabiać na własne potrzeby w formie prostej lub zaawansowanej, jeżeli pozwolą na to czas i zdolności.

Załącznik nr 2

Projekt Pilotażowy

Wobec obchodów 350-ej rocznicy śmierci św. Ludwika i św. Wincentego w 2010 r. międzynarodowi liderzy Rodziny Wincentyńskiej utworzyli **Komitet Projektów** by rozwinąć specyficzną inicjatywę dla dobra najbardziej potrzebujących z ubogich, który zaangażowałby wszystkie gałęzie Rodziny. Poprosili także, by ta inicjatywa była zbieżna ze skupieniem Rodziny na zmianie systemowej.

Na początku 2009 r., Komitet Projektów zaproponował liderom rodziny kilka opcji. Spośród nich liderzy wybrali pilotażowy projekt mikro finansów zlokalizowany na Haiti. W tym kontekście, Komitet odkrywa mikro finanse jako skuteczną odpowiedź na globalne wyzwanie ekstremalnego ubóstwa. Mikro finanse, połączone z programami edukacyjnymi i usługami społecznymi udowodniły, że są efektywnym instrumentem do przemiany życia wielu, którzy doświadczają ubóstwa. Komitet poszuka środków do promowania maksymalnego zaangażowania Rodziny zarówno z Haiti jak i z zagranicy oraz do udzielenia projektowi specyficznego Wincentyńskiego poparcia. Zakłada się, że taki projekt pilotażowy mógłby służyć jako model, który mógłby być naśladowany w innych miejscach.

Na początku kwietnia 2009 Komitet Projektów spotkał się w Paryżu w celu opracowania konkretnego planowania. Na spotkaniu zdecydowano, że jako pierwszy krok, istotne jest aby odwiedzić Haiti by nawiązać dialog z radami, różnych gałęzi Rodziny by zrozumieć oczekiwania Rodziny i aby dowiedzieć się o potrzebach najuboższych z haitańskich ubogich. Komitet wierzy, że przed uformowaniem projektu niezbędne jest rozpoznanie sytuacji kraju, zidentyfikowanie możliwego partnerstwa i włączenie ubogich do procesu.

Mała grupa składająca się z ks. Roberta Maloneya CM, prof. Laury Hartman (DePaul University) i Yasmine Cajuste (JMV) odwiedzi w sierpniu 2009 Haiti aby zebrać informacje i, jako priorytet, spotkać się z członkami Rodziny Wincentyńskiej.

W następstwie wizyty Komitet proponuje środki przy pomocy których rodzina międzynarodowa będzie mogła uczestniczyć w inicjatywie. Po skonkretyzowaniu szczegółów projektu przedstawione zostaną dalsze informacje.

Komitet jest entuzjastycznie nastawiony do możliwości dalszego zaangażowania we wspólną pracę jako Rodzina w trakcie obchodów 350-ej rocznicy śmierci św. Wincentego i św. Ludwika. W dyskusjach umyślnie skupiliśmy się na inkluzji, pomocniczości i solidarności jako naszych zasadach przy podejmowaniu decyzji. Czekamy na pracę z członkami Rodziny Wincentyńskiej na Haiti by służyć potrzebom żyjących w warunkach nie do zniesienia.

Załącznik nr 3

Komitet Obchodów

Data obchodów w Rzymie w Bazylice św. Piotra została ustalona na godzinę 17.00 w sobotę 25 września 2010, aby uzyskać największy udział pielgrzymów. Koncelebrowanej Mszy św. przewodniczyć będzie kardynał Franc Rodé CM. Całej Rodzinie Wincentyńskiej Ojciec Święty wysła list z okazji 350-ej rocznicy śmierci św. Wincentego i św. Ludwiki praz (być może) pozdrowi obecnych na zakończenie Eucharystii.

W trakcie nabożeństwa specjalne miejsca zostaną zarezerwowane dla chorych i opiekunów osób upośledzonych. W Procesji z Darami (Offertorium) znajdzie się specjalny symbol wyrażający charazmat Wincentyński (symboliczne dary). Uzyskaliśmy odpust zupełny dla tych, którzy fizycznie i duchowo uczestniczyć będą w uroczystościach w Paryżu (niedziela 14 marca 2010 w Notre Dame) i w Rzymie (sobota, 25 września 2010). Odnotowć należy, że corocznie jest już odpust zupełny na 15 marca i 27 września.